

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Jacobo minore apostolo. Cap[itulum]. cviiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sancto Philippo apostolo. Cap. cxiij.

Philippus apostolus a bethsaida galilee ciuitate: andree et petri quibus discipulis apostolis etate iunior fuerit: uocatione tamen inter primos exiit: ut de eo dicitur Iohannis primo cap. hic post do-

mini ascensionem et apostolorum diuisionem uiginti annis per scythiam instanter christi euangelium predicauit. Sed tandem a gentilibus tentus: et ad statuam martis adductus immolare compellitur. Tunc oraco de sub base altaris exiit: qui filium pontificis ignem sacrificij ministrantem interfecit. Duos quoque tribunos quorum ministri philippum apostolum in uinculis detinebant extrinxit. Statu etiam suo ceteros omnes morbos reddidit. Quibus apostolus dixit: ut si statuam martis desicere uellent: et crucem domini ibidem erectam adorarent: mortui eorum resurgerent: et infirmi sanitatem perciperent. Illi uero qui cruciabantur: se sanari petebant: et statuam confringere promittebant. Tunc philippus precepit draconem: ut sine alicuius lesione in desertum locum abiret: ubi neminem ledere posset. Qui statim recedens nusquam comparuit. Apostolus uero languentes omnes sanauit: et illos tres mortuos suscitauit. Sicque factum est: ut qui eum persequerentur: quasi deum adorarent. Ipse autem per unum annum uulgiter: predicauit: et multa milia hominum ad christi fidem conuertit et baptizauit. Edificatisque multis ecclesijs: episcopos: presbyteros et diacones: atque alios clericos ordinauit. Deinde per reuelationem ad asiam in ciuitate hieropolim deuenit: ibique heresim ebionitarum qui christum carnem fantastice assumpsisse: donec extrinxiit. Erant autem ibi due sacratissime uirgines eius in baptisate filie: per quas deus multitudinem uirginum lucratus est. Apostolus autem ante septem dies obitus sui omnes presbyteros et clericos suos ac uicinarum urbium episcopos conuocauit: et eos de singulis docens in christi fide confortauit: sequens ad deum per martyrium migraturum post septem dies eisdem presidiit. Et cum esset annorum octuaginta sex ab infidelibus tentus: crucifixus: lapidatusque perrexit ad domum: et martyrium feliciter consummauit kalen. maij. Et in eadem ciuitate corpus eius positum est. Postmodum etiam die filie eius prefate a dextris et a sinistris eius tumulare sunt. Processu uero temporis corpus apostoli romanam translatum fuisse dicitur.

De sancto Iacobo minore apostolo. Cap. cxv.

Iacobus apostolus qui dicitur minor: seu iacobus frater domini cognomen-

ro iustus: fuit filius alphet et marie sororis matris domini sicque consobrinus christi fuit: propter quod morte iudeorum et frater domini appellabatur. Minor autem dicitur ad distin-

ctione alterius Iacobi apostoli filij zebedei: qui maior uocatur: non quod hic minor illo fuisset etate: sed posterior uocatione. De hoc autem dicit plenius in hystoria natiuitatis uirginis marie. vi. id. septembris. Iustus autem cognoscitur est propter meritum excellentissime sanctitatis. Nam ut de eo dicit Hieronymus: tante ueritate fuit in populo: ut simbra uestimenter eius ceratim cotingerentur: et ut dicit egeppus: hic ex uero martis sue sanctus fuit: uinum et ficeram non bibit: carnes nunquam manducant: ferrum in capite eius non ascendit: oleo nunquam unctus: nec balneo usus fuit: findone. i. veste linea semper indutus. Toties in oratione genua flexerat: ut callos in genibus more camelorum uideret habere. Hic solus ex apostolis propter sanctitatem suam promittebatur intrare in sancta sanctorum: non quidem causa immolationis: sed orationis. Instantium autem et facile et linamentis corporis similitudinem propter uisum perhibere: quod plerique in amboz specie fallentes unde ut dicit Hieronymus cum iudei ad capiendum christum pergerent: ne forte iacobum personam christi caperent: a iuda qui eos optime discernerebat: signum oculi acceperunt. Et nihilominus fugentibus apostolis: quendam ex ministris qui propter turbam christo appropinquare non poterat: iacobum iustum uice iesu tenuerunt. Qui relicta findone quarebatur: ut dicitur est nudus: fugit ab eis. Hic etiam ut idem Hieronymus testatur contra iohannem propter uirginitatis extrinxiit. Et ut idem tradit in parascene mortuo domino iacobus uotum uouit se non comesturum donec uideret dominum a mortuis surrexisse. In ipsa autem die resurrectionis cum uisus tunc non gustasset dominus eum apparuit: et astantibus mensuram apponere iussit. Deinde panem accipiens benedixit et fregit et iacobo dedit horans cum uer comederet: eo quod filius hominis a mortuis surrexisset. Huic etiam propter sue sanctitatis excellentiam apostoli instantium detulerunt: ut primus inter eos missam hierosolymis post ascensionem domini celebrasset: quam petrus postmodum primus celebravit antiochie et marcus alexandrie. Post ascensionem ergo domini discipulis ad predicandum ad diuersas partes aduersibus: iacobus frater domini hierosolymorum episcopus ordinatus est: qui ecclesiam ipsam annis. xxx. gubernauit. Et cum primus consilium ab apostolis in hierosolima celebratum esset: propter obseruationem legalium. Iacobus uero ecclesie ipsius episcopi concilij diffinitor: et

Iudej fuit vt habet actū. xv. Anno igit. vii. epatus sui cū apostoli ad diem pasche hierosolymis conuenissent: et interrogante eos iacobo quāta per eos dñs corā pplo fecisset: ipis oīa seriosius explicassent: et iacob? cū apostolis in templo corā caspha et aliquibus iudeis predicasset: tamq. ppe esset vt baptizari vellent: quidam iudeus replū ingressus sacerdotes redarguit q se ab illis magis decipi pmitterent. In tantūq. pplm concitauit vt apostolus lapidare vellent. Ascēditq. hō ille sup gradū vbi iacob? pdicabat et ipm precipitauit deorsus. Qui fracto crure ex die illo plurimū claudicauit. Hoc aut passus est anno. vii. post dñi ascensionē. Sed nec sic vsq. ad annum. lxx. epatus sui a pdicatione cessauit. Quo tpe vidētes iudei q paulū occidere nō potuissent: eo q cesarē appellasset: vt d. actū. lxx. psecutionē in iacobū cōuerterūt. Cōuenerūtq. ad eū obsecrātes: vt populū reuocaret qui errabat in iesu putantes q esset xps: de quo ipse testimoniū quid sibi videret corā populo die pasche pferreret: cui tāq. iustissimo omnes acquiescerēt. Statuētes igitur eū die pasche supra pinā templi: illū rogabāt potiffices tanq. viro iustissimo: vt enūciaret oībus qd si bī de iesu videret. At ille cū ingenti voce pñū clauit: q in celis sedit ad dexterā summe virtutis: venturus iudicare viuos et mortuos. Quod spiani audientes gaudebant. Pontiffices hō iudeorū confusi stabant. Et clamare ceperunt q etiā iustus errasset. Cōsilio quoq. inter se inuito de eius nece super pinā ascenderunt: et ipm precipitauerūt. Qui defectus nō solū mori non potuit: sed sup genua pñibēs p persecutorib? suis orauit. Eūq. eū orantē desup lapidib? purgerēt: vnus ex sacerdotibus de filiis rechab ceteros increpabat: q iustū p eis oratē lapidarent. At vnus ex illis ptecam fullonis arripuit: et valido scru caput eius impurens ipm excerebrauit: talisq. martyrio misgrauit ad dñm. Sepultus ibidē iuxta replū. kalen. maij. In cuius sanguinis vltionē: vt dicit iosephus subsecutus est excidiū hierusalē et dispersio iudeorū. Qd lz re vera fuerit pncipaliter ppter mortem dñi. Ad hoc tñ addere potuit interfectio Jacobi iustī. Hic vt ait hieronymus libro de viris illustribus vñā tm scripsit epistolā: que de. vii. canonicis est: que tamē ab alio quodā eius noie edita a nonnullis traditur: licet paulatim procedēte tempore obrinuerit auctoritatem.

De sancto hieremia ppheta. Cap. cix.

Jeremias ppheta

et sacerdos ex tribu sacerdotali ortus vico anathoth qui trib? misibus a hierusalē distat patre elchan sermone quidē apud hebreos rusticioze prophetauit: que simplicitas eloquij de loco ei in quo nat? est accidit. Cuius p-

phetia per tempora quattuor regum extenditur: scz iose et ioachim primi: et ioachim secundus: et sedechie regū iuda: prophetauit aut in regno iuda iam. x. tribubus in assyrios trāstatis. Hic ex vtero matris sanctificatus extitit: et erate puerili prophetae cepit. Anno videlz. xlii. iose regis iude: et prophetauit vsq. ad euersionem vrbis hierusalem. xli. annis pter illud tempus quo in egypto pphetauit in tannis. Et cū puer esset tetigit dñs os eius cepitq. prophetae et predicare: mane surgens et frequenter stans in porta domus domini in atrijs templi. Et ostēdit ei dñs signa euersionis hierusalem quam predicabat. C. Primo signo significauit auctorem euersionis deum sub figura furis cū virga vigilatissq. iam vigilabat ad percutiendū populū. C. Secūdo ostēdit ei quo ministro ad hoc vteretur per ollam succensam a facie aq. lonis. i. a chaldeis qui iuxta situm hierusalē uenerunt ab aquilone. In tertia hō delumbare putrefacto ostēdit ei causam euersionis: nec fuit hec visio imaginaria: sed corporalis. Quia enim filij hierusalem recesserūt a dño fornicādo post deos alienos comparantur lumbari putrefacto: vt sicut lumbare adheret lumbis viri sic pmo adherēbāt domino. Anno aut. liii. ioachim primi regis iuda cum hieremias propheta destructionē vrbis hierusalem et templi in proximo fiendam publice denūciaret a principibus populi cesus missus est in carcerē: ne publice predicaret. Qui vocato baruch filio ne rie scriptore suo scribi fecit in volumine: q pphetauit: et misit populo et regi per manus baruch. Que cum baruch in templo legisset populus penitēs ieiuniū predicauit. Rex aut cū hec audisset volumē cōbussit. Hieremias quoq. iam de carcere a populo dimissus: et baruch apprehēdere voluit: sed de eos ad tps abscondit. C. Post hec nabuchodonosor rex babilonis ascendens hierosolymam: cepit ioachim: et patrem vasorū templi asportauit: ipm q. in babilonem ducebat. In itinere hō remisit eū acceptis obsidibus: daniēle cū tribus pueris et alijs nobilibus iudeorū: et imposto ei tributo: qui soluit ei tributū annis tribus. C. Postmodum hō audiens: q rex egypti contra nabuchodonosor bellū assumere tributū denegauit: vnde et rex babilonis ventens hierusalē: intrauit eā sub iure federis: s. fide mox rupta iuuenes fortissimos cū ioachim rege occidit et ioachim techoniam ioachim filii patri equiuocū regē constituit. Post aut timens ne ioachim memo: patre ne in iure adherēdo egyptijs contra se pugnet: rediēs iterū hierusalē obsedit. Sed de cōfilio hieremie ioachim se cū matre et oī familia nabuchodonosor: tradidit: q capta ciuitate ioachim et pncipes et multos de pplo transmigravit in babilonē cū ezechiele et mardocheo. Nec aut traducto filiorū iuda in babilonē dicitur